HARLEQUIN

JALOOLINE ROMAAN

Teeröövli silmarõõm

Sarah Mallory

Sarah Mallory
At the Highwayman's Pleasure
2014

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga. Kaanekujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Stella Sägi
Korrektor Inna Viires

© 2014 by Sarah Mallory
© 2015 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

M01284715
ISBN 978-9949-25-660-0

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest **www.ersen.ee** ja e-raamatud **www.ebooks.ee**

Autorilt

Mu esimene „kohtumine" Charity Westoniga toimus juba varem, kui ma kirjutasin raamatut „Daam loori varjus". Siis oli Charity edukas näitlejanna, kes esines Londonis Agnes Benneti nime all, kuid kes polnud rahul oma eluviisiga. Gideoni ja Dominique'i õnn sai ta elu pöördepunktiks ja ta otsustas, et oli aeg otsast alustada.

Charity lugu kirjutades soovisin ma asetada ta silmitsi oma minevikuga ja kasutada tema tegelikku nime, kuigi teadsin, et sel juhul ei õnnestu mul vältida ka ta pahelist isa.

Regendiaegseid näitlejannasid võis saata muinasjutuline edu, ent nende positsioon oli kõrgseltskonna äärealal. Mõned neist abiellusid ja üksikud isegi väga edukalt. Mõnel oli rikas eestkostja, aga Charity kuulus nende hulka, kes teenis piisavalt, et kindlustada sõltumatus, pruukimata võõrastele lootma jääda.

Raamatu alguses on Charity jätkuvalt näitlejanna, ent soovides elult enamat, kuna ta teadis, et – nagu praegusel ajal öeldakse – ta bioloogiline kell tiksub. Siis kohtub ta salapärase teeröövliga, Musta Ratsanikuga, kes kingib mõnikord ootamatult oma naisohvrile tulise suudluse. Ühe seesuguse osaliseks saanud Charity elu tegi pärast seda kannapöörde.

Ma loodan, et teile meeldib mu Charityst kirjutatud lugu. Ta on kindlameelne naine, kes võitleb ebaõigluse vastu ja lubab endale, et ta on oma kangelast kohates temale vääriline partner.

Head lugemist!

Pühendan selle raamatu oma kallile koerale Willow'le. Igapäevased jalutuskäigud nõmmedel koos temaga aitasid mul kirjutada seda raamatut.

Proloog

Juuni, 1794

Charity sulges silmad ja pööras näo päikese poole. Lõõmav tulekera säras pilvitus sinises taevas, lõoke lõõritas rõõmsalt ja mahe tuuleiil sasis niiskeid juukseid, mis langesid vabalt õlgadele.

Paradiis, mõtles Charity, ent silmi avades laiusid ta ümber tuttavad põllud ning eemal, jõe ja seda idast piiravate mäeküngaste vahel kükitas ikka seesama väike Saltby-nimeline külake oma mõne maja ja neljakandilise torniga kirikuga.

Siia poleks Charity tahtnud mingi hinna eest tagasi tulla.

Ta heitis pea selga ja tundis, kuidas rasked juuksed alla langevad. Enne külla jõudmist peab need mütsi alla krunni keerama, aga lahtistena on need nii mõnusad, nii meeldivalt *vabad*.

Ta kuulis itsitamist.

„Issake, Charity, need on nii paksud, et ei kuiva enne Saltbysse jõudmist eluilmas ära." Sõbranna Jenny kergitas blonde kiharaid ja lasi neil uuesti langeda.

„Aga see oli seda väärt." Charity võttis sõbrannal käe alt kinni. „Tule, lähme koju!"

Nad kõndisid mööda kitsast orgu kulgevat rada, lobisesid ja viibutasid muretult mütsidega, mida nad paeltest kinni hoidsid. Järgmise käänaku taha jõudes märkasid nad elavat askeldamist.

„Oh heldeke, ma ei teadnud, et see sünnib täna," lausus Jenny ja jäi seisma.

Väikesel tasandikul oja kaldal pügati lambaid. Kividest laotud sara oli juba loomi täis ja karjased ajasid neid vette, et rasv enne pügamist kasukast välja loputada. Keset seda sagimist seisis suurel kivimürakal tuttav musta riietatud mees. Ta käed olid sirutatud taeva poole ja ühes neist hoidis ta raamatut. Isegi nii kaugelt oskas Charity öelda, et see oli piibel. Ta luges palveid, millele töösse süvenenud pügajad ei pööranud tähelepanu, kuna nende mure oli kõik lambad enne pimeduse saabumist pügatud saada.

„Taevake, see on su isa," sosistas Jenny.

„Jah," vastas Charity kibestunult. „Phineas peab ennast teiseks Wesleyks, kes pöörab patuseid usku. Keerame otsa ümber, enne kui ta meid märkab. Lähme ringiga ümber mäe."

„Hilja juba."

Mees mustas oli hüpanud improviseeritud kantslist alla ja seadis sammud nende poole midagi valjusti hüüdes. Midagi polnud parata. Nad seisatasid ja jäid ootama.

„Ja kuhu teie siis lähete?"

Vastas Jenny.

„Koju, härra Weston. Me viisime vanaproua Crawshaw'le süüa. Nüüd, kui ta poeg on sõjaväes, pole kedagi, kes talle toitu hangiks ja proua Weston arvas, et…"

Phineas ei teinud kuulmagi. Ta jõllitas, nägu vihast plekiline, ja sõitles neid värisevat sõrme viibutades:

„Longite küla vahel seesuguses olekus, õlad paljad ja juuksed seljal rippumas nagu mingisugustel…"

„Ilm on nii palav, et me käisime tagasiteel suplemas," ütles Charity vabandavalt. „Me oleme seda palju kordi teinud."

„Jah, aga te pole enam lapsed. Te olete neljateistkümnesed ja peate teadma, et jumal vaatab halva pilguga naisterahvaid, kes ennast nii häbitul kombel paljastavad."

„Meil polnud plaanis ennast niiviisi kellelegi näidata," ütles Charity. „Meie juuksed kuivavad enne külla jõudmist ära ja enne seda polnud mõtet neid mütsi alla toppida."

Kuigi isa seisis paari meetri kaugusel, tundis Charity ta vihast põletavat pilku ning nägi süljepritsmeid, kui ta suu pahameelt välja paiskas.

„Te patseerite siin selle meestekamba ees nagu libud."

„Ei, me tahtsime minna teist teed pidi…" Ta ei jõudnud lõpetada, sest isa kargas ligi ja haaras tal randmest kinni. „Lase lahti!"

„Jumal taevas näeb, et ma olen püüdnud sind õigele teele juhtida, aga asjatult. Last tuntakse ta tegude järgi ja sinu tegusid tuntakse kindlasti."

„Me pole midagi halba teinud."

„Ma veel näitan teile, kuidas niimoodi eputada!" Phineas tahtis Jennyst kinni krahmata, kuid Charity haaras tal varrukast kinni ja tiris eemale.